

Historie podivické farnosti sv. Cyrila a Metoděje, Apoštolů Slovanů a Spolupatronů Evropy



Až do roku 1911 patřila obec Podivice matričně i duchovně k farnosti Pustiměř. Veškeré obřady jako svatby, křty či pohřby se vykonávaly v Pustiměři, kam vedle Podivic, Zelené Hory a Radslavic kdysi patřily i Studnice. Obtíže spojené s církevními obřady vykonávané pustiměřskou duchovní správou postupně vedly k tomu, že se roku 1891 započalo se shromažďováním prostředků na stavbu vlastního kostela. Dne 23. března toho roku odevzdal před starostou Karlem Pospíšilem rolník Jan Pospíšil č. 52 obecnímu úřadu do správy 50 zl. a k tomu úrok od roku 1871 jako začátek fondu na stavbu kostela. Obecní úřad pak ročně věnoval na tento účel nájemné z honby asi 25 zl. a též výtěžek z obecní sýpky. Myšlenka této přál i tehdejší farář v Pustiměři P. Buček, který založil fond na samostatnou duchovní správu v Podivicích.

11. února roku 1900 při zasedání obecního výboru prohlásil Libor Pospíšil č. 50 jménem svým i jménem své choti Žofie, že daruje stavební místo pro stavbu kostela na svém pozemku parcele č. 104 o výměře 27,7 árů v tehdejší ceně 1000 K. Zpráva tato byla s nadšením přijata a v novinách uveřejněná. V roce 1904 dne 18. prosince věnovala zdejší rodačka sl. Anna Krejčí na stavební fond kostela 600 K. V důsledku rostoucích sbírek a úpisů byl na valné hromadě dne 5. dubna 1908 ustaven zařizující kostelní výbor, jehož předsedou byl zvolen František Matoušek č. 66. Pomoci na tomto díle se ochotně ujal Mons. Dr. Antonín Stojan a dp. děkan Mořic Surma z Pustiměře, za což byli jmenováni čestnými občany Podivic.

V roce 1909 byl stav jmění na stavbu kostela uspokojivý, a tak občané začali připravovat materiál na stavbu. Ze Sněhotic bylo přivezeno 150 m³ písku, od knížete Lichtenštejna 90 m³ dřeva a na Trávníku bylo vypáleno 100 000 cihel. Plán stavby vyhotovil za 1 500 K brněnský stavitel Leopold Jungman a vnitřní úpravu vypracoval brněnský architekt P. Fischer. Dne 9. září zadává se ofertním řízením stavba kostela, což obdržel p. František Mazáč, stavitel z Kroměříže.

Dne 17. října v pondělí po císařských hodech byl přivezen základní kámen, který daroval majitel kamenolomu z Kopčan. Základní kámen byl ve slavnostním průvodu od myslivny č. 1 dopraven na staveniště, kde byl



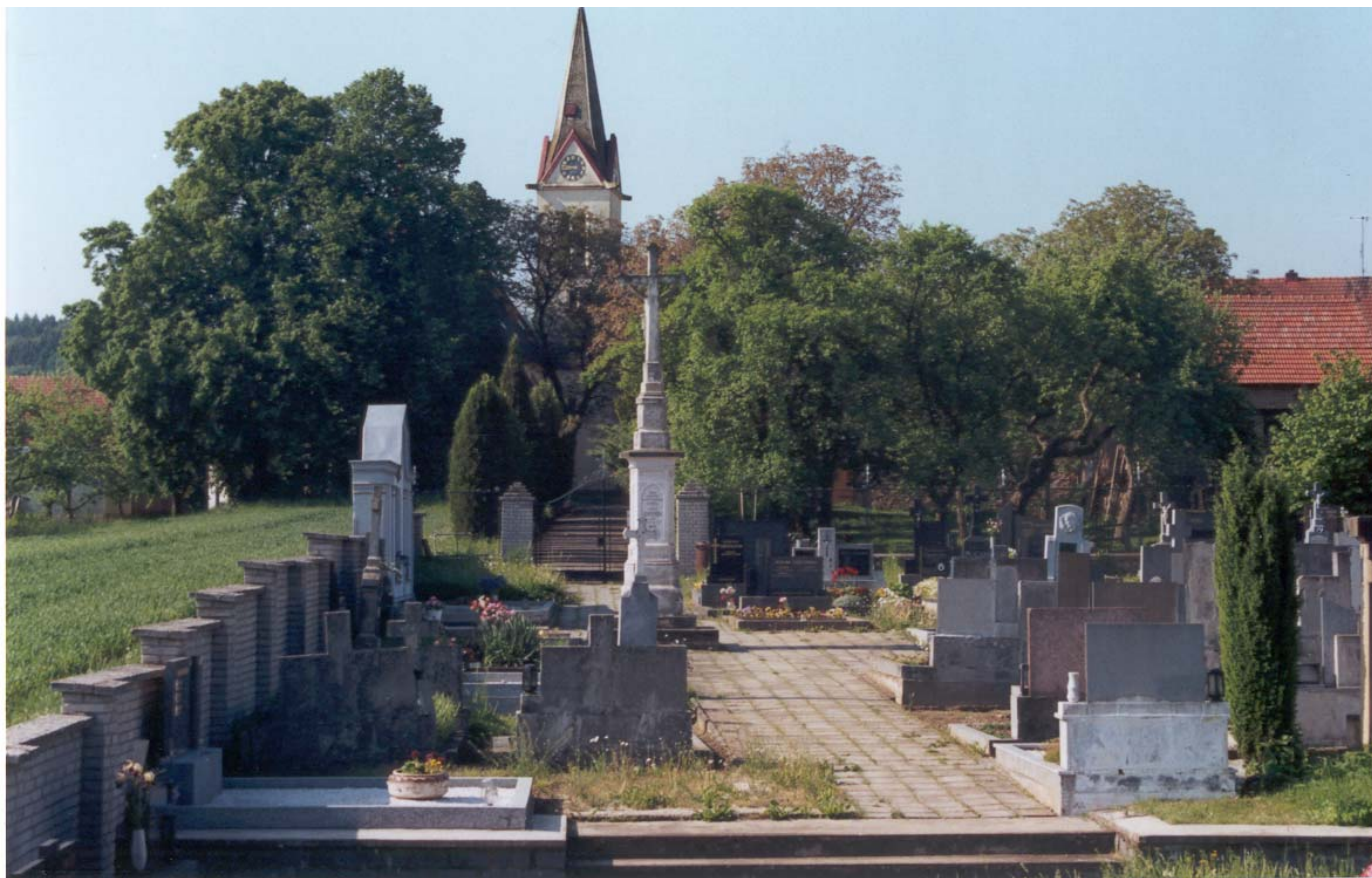
Svěcení kostela v Podivicích

Dne 3. září t. r. byla dlouholetá tužba hanácké osady Podivic uskutečněna a obyvatelům jejím první příležitost poskytnuta, pod vlastní střechou mši sv. obcovati, neboť museli jindy za tímže účelem cestu 7 až 10 km. konávati. Bohatým nadáním zbožné místní občanky sl. Anny Krejčí, umožněna byla novostavba chrámu Páně v Podivicích, který dne 3. t. m. vldp. proboštem kroměřížským, mons. drem. Cyr. Ant. Stojanem, zemským a říšským poslancem, posvěcen a v němž téhož dne první mše sv. za hojné asistence okolního duchovenstva důst. p. A. Krejčím, katechetou a auditorem z Vel. Meziříčí — bratrem zbožné zakladatelky — celebrována byla. Před svěcením měl k lidu na prostranství chrámovém slavnostní kázání vldp. dr. Stojan. Slavnost tato byla četně navštívena obyvatelstvem okolním v počtu asi 7000, okolními spolky s prapory, mezi nimiž zvláště četně zastoupeny křesť. soc. tělocvičné odbory „Orla“ z Vyškova, Zel. Hory, Ondratice, Hor. Otaslavic, Dědic, Prostějova a Kroměříže. Zvláštní zásluhy na zbudování tohoto chrámu Páně mimo místní dobrodince mají dpp. děkanové Kroutilík z Vyškova, Surma z Pustoměře, pp. ředitel kníže-arcib. velkostatků Fr. Homolka z Vyškova, c. k. okr. hejtm. dr. Wierer z Vyškova, celý obecní výbor podivický se starostou p. Jos. Pospíšilem v čele a mn. j., kteří slavnosti přítomni byli a jimž místní občané za pořízení tak skvostné, v moderní gotice vystavěné svatyně volají srdečně „Zaplat Bůh!“

posvěcen proboštem Dr. Stojanem. Vzdor chladnému podzimu stavba kostela slibně pokračovala a dne 11. listopadu 1910 byla v Podivicích oslavena roveň na stavbě kostela. Po zimě se začalo se stavbou věže, na niž byly dne 6. dubna dovezené zvony. Na Velký pátek ve tři odpoledne spadl vlastní vinou z lešení z výšky asi 17 m svobodný zedník Josef Foltýn z Bojanovic u Kroměříže a o římsu si zlomil páteř. Tomuto těžkému zranění v říjnu toho roku v domě svých rodičů podlehl.

Kolaudace dokončené stavby kostela byla provedena zeměpanskou komisí dne 2. srpna 1911. Dne 3. září byl kostel slavnostně vysvěcen P. Dr. Antonínem Cyrilem Stojanem. Toho dne se sjelo na 7 000 hostů, kněží bylo přes 13 z celého okolí, přijel i vyškovský hejtm. Dr. Wiener a úřednictvo statku s ředitelem Fr. Homolkou. První mše svatá byla sloužena našim

rodákem Aloisem Krejčím, katechetou ve Velkém Meziříčí. Odpoledne následovala veselice v obou hostincích. O tři měsíce později, dne 3. prosince 1911 P. Mořic Surma posvětil nový hřbitov.



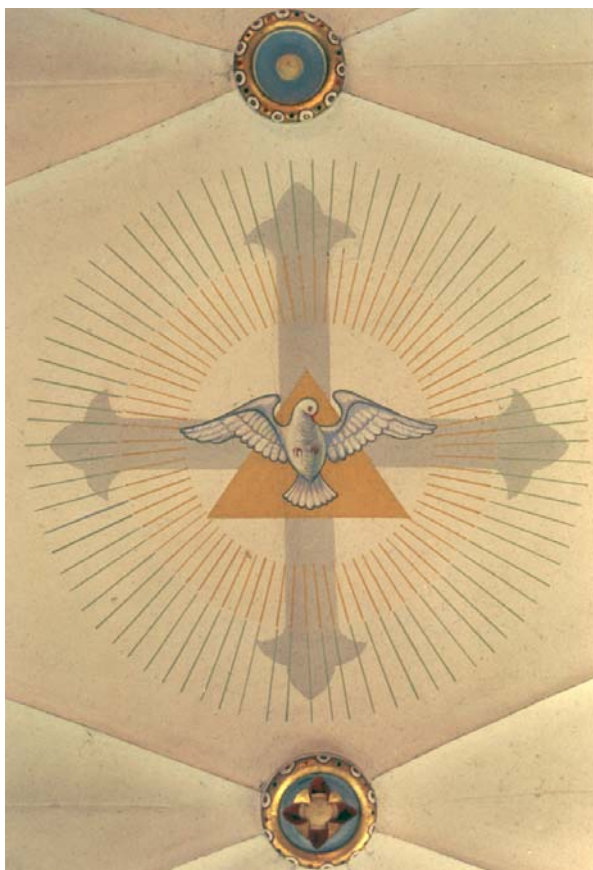
Dne 14. ledna 1913 výnosem Ministerstva kultu a vyučování č. 49.019 byla povolena farnost v Podivicích. Dne 27. listopadu byl vypsán konkurz na faráře v Podivicích a 26. února následujícího roku byl za krásného počasí v naší obci přivítán náš první pan farář, dp. P. Augustin Bajer, který se narodil r. 1873 ve Šternberku na Moravě. Od té doby působilo v Podivicích až do vystěhování obce v roce 1941 šest stálých kněží:

26.2.1914 až 31.12.1926 dp. P. Augustin Bajer

31.3.1927 až 17.3.1932 P. Josef Hut (narozen v Loučce u Litovle r. 1881)

11.9.1932 až do počátku srpna 1937 P. Jan Losík (narozen v Seničce u Litovle r. 1886)

Od srpna 1937 do 31.10.1938 P. Petr Neduchal
Od listopadu 1938 do počátku srpna 1941 P. Josef Rýpar, který se k nám přistěhoval z pohraničního Víznberku.





fresky v presbytáři (dole)

oprava kostela (nahore)



Zbývající 3 měsíce před vystěhováním obce zde působil P. Josef Ambroz, rodák z Určic. Nedělní mše 17. listopadu roku 1941 byla tou nejsmutnější mší v naší historii – pater Ambroz udělil poslední požehnání svým farníkům, kteří museli nechat své domovy a kostel až do konce války opuštěné. Všichni plakali i četník ze zdejší stanice plakal dojetím. Zvony byly podle tehdejšího nařízení sundány a zrekvírovány pro válečný průmysl.



I když naši občané měli po návratu do Podivic roku 1945 plno starostí s opravou svých domů, hned se začalo s obnovou našeho kostela. Z Pustiměře se dovezl uschovaný oltář, tak aby se Cyrilometodějské hody oslavily již v našem kostele. V roce 1947 se přikročilo

k opravě varhan. Celková vnitřní oprava byla provedena v roce 1969. Tehdy bylo po dědině vybráno během dvou roků 70 000 Kčs a rodáci na opravu přispěli dalšími 11 500 Kčs. Po dokončení vnitřních oprav kostela začal pater Václav Žákovský uvažovat o opravě fasády, střechy, okapů a fary. S touto velkou opravou se započalo v květnu 1987 a veškeré venkovní práce na našem kostele byly dokončeny následujícího roku. Bohužel



nebylo dáno páteru Žákovskému dlouze se těšit z vykonaného díla, protože 10. května roku 1989 zemřel.

Na jeho místo v červenci toho roku přišel P. Josef Beníček, který následujícího roku zavedl v kostele ozvučení a akumulční kamna. V roce 1991 odešel otec Beníček do Říma na postgraduální studium a na jeho místo přišel P. Vlastimil Bartoň, který u nás působil až do 10.1.1995. Po ukončení doktorandského studia na římské Gregoriánské univerzitě se do Pustiměře vrátil otec Josef Beníček, který spravuje naši farnost dodnes.



Poslední velkou událostí v historii našeho kostela se stala instalace 3 nových zvonů z dílny rodiny Ditrichových z Brodku u Přerova a obnova zvonu stávajícího. Pořízení zvonů bylo financováno místním rodákem panem Vladimírem Grygarem, občané hradili jejich technické vybavení (zavěšení a elektropohon: 30.000,-Kč/zvon).

Dne 24.5.1998 byly tyto nové zvony slavnostně požehnány olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem a při slavnostní mši svaté do věže zavěšené, takže ještě i pan arcibiskup se mohl těšit z jejich krásného bití.



**„Nezhyne rod, jenž věřit neustane,
dědictví otců zachovej nám, Pane“.**